

KONCEPCE VÝSTAVBY ARMÁDY ČR DO ROKU 1996

Koncepce výstavby Armády ČR do roku 1996 je v současné době nejdiskutovanější téma v armádě, ale je i středem zájmu občanské veřejnosti. Bylo napsáno mnoho úvah, názorů, studií, ale i kritických článků, z velké většiny vedených snahou pomoci při budování nové Armády ČR. Skupina vojenských odborníků, pověřená úkolem navrhnout transformaci současné armády - dědictví po rozdělené ČSFR - byla v nelehké situaci.

Měla připravit koncepci výstavby armády, pojetím i kvalitou se blížící armádám vyspělých evropských států a perspektivně schopné integrace do NATO. Dnes můžeme konstatovat, že koncepcí Armády ČR do roku 1996 je na světě a 29. dubna 1993 ji Rada obrany státu doporučila k projednání ve vládě a v parlamentu.

Navržená koncepce je dalším krokem k realizaci rozsáhlých organizačních změn, které byly zahájeny v roce 1990. Odráží současné bezpečnostní podmínky v Evropě i ve světě, které vyžadují zásadní změnu v přístupu k řešení otázek obrany a bezpečnosti České republiky. Respektuje geopolitické klima v Evropě, reaguje na reálné možnosti ohrožení a rizika možného napadení České republiky. V úvahu byla vzata i ekonomická situace republiky.

I. ZÁKLADNÍ VÝCHODISKA KONCEPCE

Koncepce vychází z toho, že armáda je jedním ze základních prvků záruky suverenity a svrchovanosti každého státu. Je projevem jeho vůle a odhodlání bránit své území v případě napadení vnějším nepřitelem. Jeho vysoce organizovaná a akceschopná síla umožňuje rovněž ochranu obyvatel v případě jiných než čistě vojenských ohrožení. Při formulování úkolů pro výstavbu armády je nutno vyjít z branné bezpečnostní politiky státu, s důrazem na vojenskopolitické aspekty obrany.

1. Branné bezpečnostní politika České republiky

Branné bezpečnostní politika státu v sobě zahrnuje politické, ekonomické, sociopsychologické, ekologické, bezpečnostní a vojenské prvky. V oblasti zahraniční politiky vychází zejména z principů nevměšování a mírové spolupráce se všemi sousedními státy, orientace na vyspělé demokracie v Evropě a ve světě. Její důležitou součástí je snaha o začlenění ČR do integračních seskupení zápa-

doevropských států., aktivní podíl na vytváření systému kolektivní bezpečnosti a účast na mírových aktivitách OSN.

Tato politika však zároveň vyjadřuje odhodlání státu k obraně své svrchovanosti a územní celistvosti vlastními silami, samozřejmě s plným využitím všech mechanismů kolektivní bezpečnosti v Evropě.

Nové komplexní pojetí branně bezpečnostní politiky státu vychází ze změněných vnějších i vnitřních bezpečnostních podmínek a z charakteru cílů ČR po rozpadu Československa. Předpokladem účinnosti tohoto pojetí je odpovídající schopnost reakce na existující a vznikající bezpečnostní rizika a schopnost čelit případným ohrožením vojenského i nevojenského charakteru. K zajištění bezpečnosti České republiky se vytváří nový systém ochrany, bezpečnosti a obrany státu, jehož nezastupitelnou součástí je i Armáda ČR. Její místo a úloha v tomto systému vychází z politických a vojenskopolitických aspektů obrany.

2. Vojenskopolitické aspekty obrany

Bezprostřední nebezpečí globálního konfliktu pominulo a pravděpodobnost přímé vojenské agrese vůči ČR se snížila. Na druhé straně se však objevují nová potenciální rizika ohrožení České republiky, která vyplývají z růstu organizovaného zločinu a terorismu, obchodu s drogami, z nekontrolovatelného přílivu uprchlíků, z nestability společenských systémů jako takových a vnitropolitické nestability jednotlivých států v bližším nebo vzdálenějším okolí. Například těžko předvídatelný vývoj v zemích bývalého Sovětského svazu, růst militantního nacionalismu a etnické a teritoriální spory ve východní Evropě a na Balkáně, mohou vést k řadě nevojenských i vojenských ohrožení.

Za **nevojenská ohrožení** můžeme považovat pronikání ozbrojených skupin na naše území, migraci obyvatelstva, hospodářské blokády, ekologické a přírodní katastrofy, pašování drog, organizovaný zločin, terorismus a další krizové situace, které svým charakterem nedosahují rámec ozbrojeného konfliktu.

Za **nejpravděpodobnější vojenské ohrožení se dá považovat lokální konflikt, s omezenými cíli a prostorovým ohraničením**. Hlavními příčinami mohou být zpochybnění existujících státních hranic a národností napětí. Za méně pravděpodobný lze považovat regionální konflikt, který může zasáhnout území několika států. Česká republika může být do lokálních nebo regionálních konfliktů vtažena nebo bude nucena řešit v jejich rámci některou z forem nevojenského ohrožení.

Proto, vzhledem k existenci bezpečnostních rizik a z nich vyplývajících ohrožení, musí mít Česká republika vlastní armádu k obraně a ochraně své suverenity a nezávislosti.

Míra ohrožení sice dovoluje značné snížení velikosti armády, ale současně vyžaduje mít armádu s rozumným obranným potenciálem již v době míru, schopnou pružně reagovat a odpovídajícím způsobem čelit možným ohrožením. To znamená, že armáda musí být již v době míru schopna řešit náhlá, rozsahem omezená ohrožení a musí být připravena zvýšit svůj obranný potenciál mobilizačními opatřeními k řešení rozsáhlejších ohrožení.

Z hlediska rozsahu možné války musí být Armáda České republiky schopna samostatně čelit lokálnímu konfliktu s protivníkem srovnatelného potenciálu. Proti silnějšímu protivníku musí být schopna vést účinnou obrannou činnost po dobu nezbytnou k řešení konfliktu s využitím evropských bezpečnostních struktur, případně k získání a zapojení spojenců.

Dění v Evropě ukazuje, že proces KBSE není zatím dostatečně akceschopný ani spolehlivý a nelze od něj očekávat účinné bezpečnostní záruky. Proto musí ČR jako dlouhodobý cíl svých bezpečnostních záruk sledovat dosažení plnohodnotného členství v organizacích NATO a Západoevropské unii.

Hlavní poslání armády spočívá v zabezpečování obrany státní suverenity, nezávislosti, územní celistvosti a obyvatelstva České republiky. To předpokládá, že armáda bude plnit **hlavní úkoly** vyplývající z analýzy možných ohrožení, politických cílů a limitujících faktorů.

Věřodně odrazovat od beztrestné agrese, za podmínky nevytváření ohrožení pro sousedy, být připravena odrazit napadení z kteréhokoliv směru a na kteroukoliv část území České republiky. Zabezpečovat obranu a ochranu obyvatelstva a objektů důležitých pro fungování státu, podílet se na řešení bezpečnostních problémů v kompetenci jiných složek bezpečnostního systému České republiky v případě, že přesáhnou možnosti těchto složek. Přípravovat se pro perspektivní vstup do NATO a Západoevropské unie, podílet se na mírovém řešení konfliktů a civilizačních problémů mezinárodního rozsahu v rámci sil OSN, případně v rámci budoucího evropského bezpečnostního systému a dodržovat závazky z mezinárodních smluv. Získat charakter a postavení armády demokratické společnosti a efektivně využívat zdroje určené pro obranu.

II. KONCEPCE VÝSTAVBY ARMÁDY ČR

Zahájení práce na nové koncepci Armády ČR bylo vyvoláno nutností reagovat na změnu strategického prostředí, na úbytek zdrojů pro armádu a potřebou provést zásadní systémovou změnu armády. Důvodem je také deklarovaný dlouhodobý cíl ČR vstoupit do NATO a z toho vyplývající potřeba dosáhnout postupně standardu západoevropských armád.

Zpracovaná koncepce řeší krátkodobý, střednědobý a dlouhodobý výhled výstavby Armády ČR. Hlavní pozornost je věnována střednědobému výhledu, ve kterém se zásadním způsobem mění charakter celé armády.

Krátkodobý výhled (do konce r. 1993) je charakterizován především přeměnou MO a GŠ, velitelství sboru taktického letectva, velitelství sboru PVO a dalších prvků velení na novou organizační strukturu. Vytvořením mechanizované brigády (zkušební) a nového systému logistiky jako základních prvků přetvářených armádních struktur. Zahájením procesu nového systému plánování, programování a rozpočtování. Nezbytnými změnami v personální práci a zkrácením vojenské základní služby na 12 měsíců.

Střednědobý výhled zahrnuje nejrozsáhlejší změny, které je plánováno ukončit v roce 1995. Je charakterizován v návaznosti na ekonomické možnosti státu vybudováním funkční armády, která se svým pojetím přiblíží západoevropským armádám.

Základním úkolem tohoto období je vytvoření stabilizace operačních a taktických stupňů velení, zabezpečení funkčnosti logistiky a zahájení nezbytných inovačních procesů výzbroje a techniky s důrazem na vyzbrojení brigády rychlého nasazení, modernizace spojovacích prostředků a sítí pro budování automatizace a informatizace armády, příprava příslušníků armády spojená s profesionalizací a kvalifikací v nových strukturách armády.

Dlouhodobý výhled sleduje v koncepci cíl postupného sblížení s NATO a dosažení interoperability v hlavních oblastech. Toto období po roce 1995 bude charakterizováno rozšiřováním profesionalizace armády a postupnou kvalitativní obměnou techniky zabezpečující její vyšší efektivnost.

Zachován zůstane princip všeobecné branné povinnosti s tím, že s postupující profesionalizací bude zvažována možnost dalšího zkracování vojenské základní služby.

Armáda ČR bude koncipována jako malá moderní armáda obranného charakteru. Z ekonomických důvodů nelze v dohledné době vybudovat plně profesionální armádu. Proto bude zachována všeobecná branná povinnost, i když při kratší době služby. Mírová velikost armády roku 1996 bude 65.000 vojáků v činné službě, což umožňuje rozvinout trojnásobně větší armádu válečnou. Počet 65.000 představuje v současné době mezní hodnotu, která umožňuje armádě plnit základní úkoly v míru a v případě potřeby mobilizační rozvinutí a vedení účinné obrany území ČR a ochrany obyvatelstva.

Armáda ČR se bude skládat z pozemního vojska, vojenského letectva a vojska protivzdušné obrany. Relativně samostatnou složkou bude logistika, dále zdravotnická služba a vojenská policie.

Jedním z projevů demokratické přeměny armády bude také civilnější charakter ministerstva obrany. Toho bude dosaženo zvýšením počtu civilních pracovníků a změnou stylu práce ministerstva.

Systém řízení a velení Armády ČR bude mít tři kompetenční roviny tvořené strategickým, operačním a taktickým stupněm. Budou jasně vymezeny kompetence jednotlivých stupňů tak, aby byla vyžadovaná odpovědnost v souladu s delegovanou pravomocí.

Strategický stupeň bude představován Ministerstvem obrany ČR, jehož součástí bude Generální štáb Armády ČR. Jeho hlavními prvky budou operační štáb, štáb pozemního vojska, štáb letectva a PVO a štáb logistiky.

Operační stupeň bude mít v míru i za branné pohotovosti státu dvě velitelství armádních sborů, velitelství sboru taktického letectva, velitelství sboru protivzdušné obrany (PVO) a velitelství logistiky. Všechny tyto prvky budou přímo podřízeny náčelníkovi Generálního štábu Armády ČR. Na teritoriu budou velitelství armádních sborů plnit úlohu integrovaného velení polnímu vojsku a vojsku územní obrany.

Taktický stupeň bude tvořen velitelstvími vševojskových a vojskových brigád, pluků a praporů u pozemního vojska, vojska PVO a logistiky, velitelstvími leteckých základů u letectva a vojska PVO, sklady a zařízeními u logistiky.

Pro zvýšení efektivnosti rozhodovacího procesu v systému řízení a velení AČR je základní podmínkou pro správné a včasné rozhodování řídicích pracovníků resortů a velitelů **komplexní informatizace armády**.

Výstavba automatizovaných systémů velení, řízení a spojení bude zaměřena na vytvoření centrálního systému velení a řízení armády, na vytvoření systému velení a řízení vojenského letectva a vojska PVO, na vytvoření systému velení a řízení pozemního vojska, na vytvoření systémů v oblasti logistiky, ekonomiky, vojenského zdravotnictví a v personální oblasti. Použití moderních technologií zajistí automatizovaný proces získávání, zpracování a distribuce informací v reálném čase.

K zajištění možnosti budoucí vzájemné propojitelnosti a společného velení bude armádní informační systém používat standardů a norem NATO.

Současně s reorganizací dojde k částečné změně dislokace tak, aby bylo dosaženo rovnoměrnějšího rozmístění vojsk. Při výběru posádek a letišť budou zvažována operační, výcviková, ekonomická, sociální a ekologická kritéria. Brigády územní obrany budou válečně vytvořeny převážně dvě na každém teritoriu Vyššího doplňovacího velitelství. Brigáda rychlého nasazení bude rozmístěna ve 3 až 4 posádkách v centru České republiky.

Nedílnou součástí úzce související s plánovanými organizačními a dislokačními změnami je kvalitní, systematická a cílevědomá **personální práce**, která bude při snížení počtů Armády ČR zaměřena na zkvalitnění velitelského sboru. Za kritéria pro setrvání v armádě bude považována bezúhonnost, vysoká odbornost, zdravotní stav, fyzická připravenost a dosažený věk. Z hlediska perspektivy je nezbytné udržet v armádě mladé vojáky z povolání.

Při transformaci profesionální části současné armády budou nově stanoveny počty důstojníků, praporčíků, poddůstojníků a občanských zaměstnanců. Bude snížen počet vyšších důstojníků a zvýšen podíl poddůstojníků, praporčíků a nižších důstojníků. Počítá se s větším počtem kategorie vojáků s délkou závazku na dva až pět roků. Zvýšen bude i podíl občanských zaměstnanců v resortu ministerstva obrany.

Personální práce bude zabezpečovat kontinuitu práce s člověkem od nástupu do armády, po celou dobu aktivní služby, v záloze i po jeho odchodu do starobního důchodu.

Průběh služby bude řízen systémem služebních (profesních) kariér, ve kterém budou stanoveny podmínky pro setrvání ve funkci, další služební postup a pro ukončení služebního poměru. Tím bude dosažena koncepčnost a průhlednost personální práce. Pro každou funkci budou stanoveny standardy (vojenská hodnost, vzdělání, minimální a maximální doba setrvání ve funkci a pod.).

Zásadně bude změněn systém hodnocení příslušníků armády a stanovena přesná a kontrolovatelná kritéria k zabezpečení objektivního a spravedlivého hodnocení. Hlavním kritériem budou dosahované výsledky.

Za využití společenskovědních oborů (psychologie, sociologie, pedagogika, právo) bude personální práce přispívat k výběru a výchově vojáka, který bude schopen vést a motivovat lidi, bude mít odpovídající vojenské i všeobecné znalosti (včetně jazykových), potřebnou fyzickou zdatnost a psychickou odolnost.

Nezbytným předpokladem pro zajištění účinnosti a úspěšnosti personální práce je vytvoření uceleného a komplexního systému všestranného zabezpečení vojáků a občanských zaměstnanců Armády ČR.

Naplnění Koncepce výstavby Armády ČR je nemyslitelné bez postupného vytváření podmínek, které učiní aktivní vojenskou službu přitažlivou jak z hlediska společenského postavení, tak z materiálního hlediska.

Úsilí bude zaměřeno na zlepšování sociálních podmínek služby a života vojáků zejména u útvarů Armády ČR.

Na oblast personální práce úzce navazuje systém **přípravy příslušníků armády**, který v sobě zahrnuje výchovu, vzdělávání, výcvik vojsk a přípravu záloh.

Výchova v armádě bude nedílnou součástí výchovy občanů k hodnotám demokratického státu. Bude prosazována nejen vojenská odbornost, ale také výchova k vlastenectví, vnímání české státnosti, prosazování demokratických idejí, etiky, tradic a duchovních hodnot. Velitel na kterémkoliv stupni bude plně odpovědný za etické chování svých podřízených, musí být sám nositelem zmíněných hodnot a příkladem pro své podřízené. Velitelům budou pomáhat ve výchovné práci vojenská duchovní a odborníci v oblasti sociálně vědních služeb.

Hlavním prvkem systému vzdělávání bude vojenské školství. Více bude využíváno studia na civilních vysokých školách a zahraničních vojenských školách. Do systému budou začleněny vybrané vojenské vědecké ústavy a výzkumné instituce.

Do roku 1996 bude vojenské školství početně redukováno úměrně potřebám doplňování Armády ČR. Počínaje rokem 1993 nebudou přijímáni studenti na vojenská gymnázia. Po dostudování zbývajících ročníků budou vojenská gymnázia zrušena.

Vojenské školství bude zabezpečovat vysokoškolskou graduální, postgraduální a vědeckou přípravu, studium v důstojnických školách, školách pro důstojníky v záloze, praporčických kursech a ve vojenských středních odborných školách.

Pro další vzdělávání a přípravu důstojníků, praporčíků a poddůstojníků budou organizovány speciální kurzy, které budou spolu s celým systémem vojenského školství navazovat na systém kariér.

V systému výcviku bude pojata základní vojenská služba jako doba nezbytná pro vycvičení vojáka. Výcvikový rok bude koncipován do čtyř výcvikových období. V prvním období bude prováděn základní výcvik a výcvik specialisty, ve druhém období zdokonalovací výcvik specialisty u jednotek a výcvik v poddůstojnických školách. Ve třetím období výcvik družstva a čety, ve čtvrtém období výcvik roty.

Příprava záloh jako důležitý faktor zajištění bojeschopnosti Armády ČR bude prováděna s cílem udržet dostatek vojáků v záloze s potřebnými odbornými kvalitami, trvale připravených k výkonu předurčených funkcí ve válečně rozvinované armádě. Bude prováděna podle branného zákona v pravidelných, výjimečných a dobrovolných cvičeních.

Zapojení Armády ČR do systému kolektivní bezpečnosti v Evropě bude vyžadovat do roku 1996 přezbrojit část sil odpovídající výzbrojí a technikou, v prvním pořadí u brigády rychlého nasazení. Pro další modernizaci Armády ČR po roce 1995 je potřeba určit priority modernizace. Pokračovat v budování automatizovaných systémů velení, řízení a spojení, zvýšit úroveň a účinnost průzkumu a prostředků radioelektronického rušení. Zvýšit efektivnost obranných zbraňových systémů, především prostředků a systémů protiletadlové a protitankové obrany, letectva, dělostřelectva, zatarasovacích prostředků a možnosti

maskování současně se zabezpečením technické podpory procesu modernizace armády.

Za existujících podmínek není do roku 1995 reálné provést zásadní modernizaci výzbroje armády. Budou řešeny pouze nejnnutnější problémy k vytváření předpokladů pro budoucí kompatibilitu výzbroje Armády České republiky s výzbrojí armád NATO. Bude postupně zabezpečován přechod perspektivních zbraní a munice na ráže používané v zemích NATO a kompatibilita spojovací techniky a elektro-nického vybavení letectva a PVO.

Nejzávažnějším problémem bude rozhodnutí o zahájení nákladné obměny části letecké techniky, protiletadlových raketových komplexů a radiolokační techniky PVO. Realizace tohoto programu přesahuje finanční náročností běžné možnosti vojenského rozpočtu.

Základním způsobem naplňování potřeb armády v oblasti modernizace výzbroje a techniky musí být vlastní výzkum, vývoj a výroba v podnicích českého průmyslu, neboť v případě dovozu jsou ceny v průměru 3-4krát vyšší. Vzhledem k tradicím výzkumné, vývojové a výrobní základny ČR bude reálné vlastními silami zabezpečovat zejména oblast radiolokačního a pasivního radiotechnického průzkumu, prostředky dělostřelectva včetně munice, většinu automobilní techniky, ruční zbraně, cvičné letouny včetně bojových aplikací, tylovou a ženijní techniku.

Technologicky náročnou výzbroj a vojenskou techniku (zejména leteckou a raketovou), kde chybí vývojové a výrobní tradice v ČR, bude nutno zabezpečovat dovozem, nákupem licence či jiným typem výrobní kooperace.

S ohledem na omezené finanční možnosti přezbrojení armády bude nezbytné udržovat i nadále v provozu značnou část stávající výzbroje a techniky. Její technický stav je již v současné době neuspokojivý, bude se dále zhoršovat a klást zvýšené nároky na opravy a jejich finanční zabezpečení. K provádění oprav bude nutno zachovat potřebnou část (cca 2/3) kapacit stávajících vojenských opravárenských podniků.

Ekonomické zabezpečení armády bude zajišťováno v návaznosti na ekonomickou část branně bezpečnostní strategie státu s cílem přiblížit se postupně i v oblasti ekonomiky armády úrovni západoevropských armád. Bude koncipováno na základě Systému plánování, programování a rozpočtování - SPPR (Planning, Programming and Budgeting System Y-Y PPBS), upraveného na podmínky Armády ČR. Tento systém umožní realistické vrcholové řízení a transparentní financování armády.

Zahrnuje v sobě podsystémy strategického a operačního plánování, programování rozvoje armády a rozpočtování. Tím je umožněno přizpůsobovat vyčleňování rozpočtových prostředků cílům fiskálního období i dlouhodobým cílům stanoveným strategickým plánem.

Podsystém rozpočtování Armády ČR bude vycházet z SPPR s nulovouází. Tím se rozumí část rozpočtu určená na zabezpečení provozu armády. K nulové bázi se přírůstkovým způsobem přiřadí druhá část rozpočtu určená na finanční pokrytí programů rozvoje armády tak, jak budou stanoveny a Parlamentem ČR schváleny priority v oblasti rozvoje.

Logistika a financování výdajů armády

Koncepce výstavby armády předpokládá vytvoření integrovaného systému všestranného zabezpečení - logistiky. Tento systém zahrnuje výzkum, vývoj, akvizici, skladování, distribuci, technické zabezpečení, odsuny a vyřazování vojenské techniky a materiálu, výstavbu, údržbu a provoz vojenských zařízení a poskytování služeb. Bude budován tak, aby byl slučitelný se systémy komplexního zabezpečení armád NATO při respektování specifiky Armády ČR. Cílem je umožnit "kontrolu korunou", jednodušším a efektivnějším způsobem zabezpečovat potřebu materiálu a služeb Armády ČR v míru i za branné pohotovosti státu a armády.

V důsledku nové společenské a ekonomické situace je nutné postupně řešit otázky a problémy legislativního zabezpečení obrany státu.

Stávající **legislativní zabezpečení** problematiky obrany státu a ozbrojených sil je v důsledku nové společenské a ekonomické situace i právních vztahů nevyhovující. Jedná se zejména o zákon č. 40/1961 Sb., o obraně ČSFR, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech a navazující prováděcí právní předpisy. Připravovaná nová státní vojenská strategie a koncepce výstavby Armády ČR bude vyžadovat nové právní úpravy branné povinnosti občanů, statutu vojáka v činné službě, a to nejen průběhu služby, vojenských kariér, ale i materiálního, zdravotního, nemocenského a sociálního zabezpečení. Půjde především o nahrazení stávajícího branného zákona (zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů, úplné znění č. 331/1992 Sb.) a zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků ve znění pozdějších předpisů, úplné znění č. 361/1992 Sb.

Předběžným zámyslem je zpracování návrhů zákonů upravujících obranu republiky, civilní obranu, brannou povinnost, problematiku Armády ČR a vojáků v činné službě (statut vojáka).

Celkové pojetí armády navrhované v nové koncepci se blíží představě armády jak je vnímána v západoevropských demokraciích. Vyplývá to i z odezvy členů pracovního týmu NATO, který byl do České republiky pozván ke konzultacím v oblasti výstavby armády.

Armáda české republiky se realizací navržených opatření přizpůsobí bezpečnostní a ekonomické realitě dnešní doby. Navržené mírové počty a struktura sil armády jsou postačující pro plnění mírových úkolů, řešení nevojenských ohrožení a vojenského ohrožení v rozsahu lokálního konfliktu se srovnatelným protivníkem. Při současné výzbroji je to však krajní mez, kdy je Armáda ČR ještě schopna plnit své poslání.

Při posuzování finanční náročnosti výstavby Armády ČR je potřebné zvážit všechny okolnosti, které vedly k navržení koncepce. Nelze zapomenout na rizika, která mohou vyvstat v případě destabilizace v zemích SNS a ve východní Evropě. Rovněž vstup ČR do NATO je podmíněn určitým standardem armády.

Pokud nebudou pro potřeby obrany a armády uvolněny prostředky, které zabezpečí její výstavbu v prioritních oblastech, vznikají rizika, týkající se příslušníků armády, stavu techniky a stavebně ubytovacího fondu a celkové stability armády.

Příslušníci armády, vojáci z povolání i civilní zaměstnanci, žijí od roku 1990 ve stavu nejistoty. Bez realizace koncepce v celém rozsahu není možné stabilizovat situaci v personální a sociální oblasti a nepodaří se přilákat nové lidi do armády. V tom případě hrozí, že v armádě zůstanou pouze "druhořadí" odborníci a armáda nebude schopna plnit svoje úkoly.

Pokud nebudou vytvořeny předpoklady pro zásadní modernizaci výzbroje a techniky, pokračující růst provozních nákladů zapříčiní v roce 1997 zhroucení výzbrojně technického zabezpečení armády.

Bez výrazného zvýšení finančních prostředků pro stavebně ubytovací fond vzroste dnešní osmimiliardový dluh v této oblasti a počet objektů v havarijním stavu.

Na základě výše uvedených rizik je zřejmé, že v tom případě bude ohrožena sama existence armády a následně bezpečnost České republiky.

Realizace koncepce výstavby Armády ČR zabezpečuje, že k této situaci nedojde a naopak vytváří předpoklady pro postupný růst kvality, efektivnosti a akceptovatelnosti armády veřejnosti. Pomůže stabilizovat armádu i společnost a přiblíží vstup České republiky do integračních uskupení západní Evropy.

Podplukovník PhDr. Jan Eichler, CSc.

Pascal Boniface: "AŽ ŽIJE BOMBA"

Po skončení studené války a po zániku bipolárního systému mezinárodních vztahů znovu vyvstala diskuse o smyslu a významu jaderných zbraní a jaderného odstrašování. Je to diskuse stejně stará jako samotné jaderné zbraně. V minulosti nejčastěji propukla zejména v obdobích uvolnění napětí, avšak odpůrci jaderných zbraní pozvedali svůj hlas i v obdobích silícího mezinárodního napětí, kdy byly přeceňovány vojenské nástroje bezpečnosti.

Jedním z odborníků, kteří do této diskuse zasahují zvláště aktivně a zasvěceně, je Pascal Boniface, ředitel Francouzského institutu pro mezinárodní a strategické vztahy se sídlem v Paříži. Je to navíc profesor Univerzity Paříž-Sever, vydavatel ročenky L' Année stratégique